

Tiden med Finn-Henrik Bodvin som formann i KVE

På årsmøtet 17. februar 1989 ble Finn-Henrik valgt som ny leder i KVE. I de to årene som gikk forut, hadde KVE markert seg som en kulturformidler på et høyt nivå. Særlig må fremheves en Picasso-aften med Carl Nesjar 30. april 1988. Dessuten må nevnes samarbeidet med Dreyer forlag om en nyttigivelse av Aasmund Brynildsens essays i boken Frihet og forpliktelse, som ble lansert på en jubileumsaften på Eidene fredag 13. november 1988 i regi av KVE og dokumentert gjennom den lille boken En aften på Tjøme, hvor kunstforeningens eget medlem Maria Anette Wilkens åpenhjertig ga uttrykk for hvor stor betydning Aasmund Brynildsen hadde hatt for den kunstfilosofi KVE i ettertid forsøkte å leve opp til.

Finn-Henrik Bodvin fulgte selv opp som nyvalgt formann med å publisere en liten bok om de tre kunstnervennene Per Hurum, Kaare Espolin Johnson og Olav Mosebekk som stilte ut på sommerutstillingen i 1988. Boken fikk tittelen Tre på Tjøme og utkom høsten 1989. I forordet redegjør forlagsdirektør og medlem av KVE Ole Rikard Høisæther for den betydning KVE etter hvert skulle få for Tjømes øyverden:

«Tjøme er en øy de fleste kjenner fra ferieidyll med sommer, sol, sjø og svaberg. I titusener invaderer feriefolket øyparadiset, og i noen hektiske måneder overskygger de hverdagen til oss fastboende. På godt og vondt. Vi er noen få tusen som ikke flytter fra øyene når trekkfuglene gjør det, men som tvert imot gleder oss til frydefulle høststormer og vakre, stille vinterdager og en vår som det knapt finnes maken til. I denne stille tiden finner vi frem til hverandre og vi dyrker vårt lokale kultur- og organisasjonsliv. Nærmiljøet har et imponerende aktivitetsnivå. Et av de siste tilskudd til organisasjonsfloraen er Kunstforeningen Verdens Ende. Kunstforeningen er opptatt av kunst og kultur i videste forstand, og etter en stor markering til minne om Aasmund Brynildsen i 1987, arrangerte foreningen i 1988 en utstilling av de tre kunstnerne som er presentert på de følgende sider. Begge arrangementer var kulturbegivenheter med nasjonalt tilsnitt, og dette vitner om kunstforeningens ambisjonsnivå. Tjøme er mer enn ferieparadiset, og kulturaktiviteten har hatt en gledelig fremgang med arbeidet til Kunstforeningen Verdens Ende.»

Finn-Henrik kunne naturlig nok ikke slippe helt taket på planene om et kunstgalleri på Verdens Ende. Ole Rikard Høisæther i Dreyer forlag introduserte Ken Friedman, som ble engasjert i juni 1990 som viderefører av galleriprojektet. Men nå ble det opprør i befolkningen som sogner til Verdens Ende: Utbygda Velforening protesterte på det sterkeste mot galleriplanene og laget en protestaksjon i løpet av sommermånedene. KVE tok initiativ til et møte med alle Tjømes velforeninger med Ken Friedman og Sverre Fehn til stede. Et påfølgende åpent møte 8. oktober samme år med alle Tjømes innbyggere i kommunehuset ble heller ikke noen suksess. Kun 60 møtte opp. Men Finn-Henrik ga ikke opp og bestilte i 1992 en ny modell av Sverre Fehns forslag til et kunstgalleri på Verdens Ende, da den første modellen hadde fått diverse slitasjeskader. Den nye modellen ble laget av en av Fehns elever (Jan Henrik Andersen). Han laget en litt større modell i tre av Fehns førsteutkast.

Sverre Fehns galleriprojekt ble samme år presentert i arkitektforeningens tidsskrift Byggekunst (tema-nr. 2, 1992). KVE leverte et tilstrekkelig antall av dette temanummeret til utdeling blant alle representanter i kommunestyret.

For ytterligere å understreke at galleriplanene på Verdens Ende levet sitt eget liv i Tjøme kommune, så og si på tross av de folkelige protestaksjoner, fremgår av en brosjyre som den sagnomsuste bygdekjempen Bjørn Johansen var redaktør og utgiver for i 1993. Her skriver han om Verdens Ende: *«En forprosjektkomité skal i 1993 legge frem nye planer for Verdens Ende. Forhåpentlig med et nytt akvarium og et kunst- og kulturbygg, som også vil ta vare på Tjømes spennende fortid.»* (s.19) Hvorvidt Bjørn Johansen her sikter til Sverre Fehns utkast er uvisst, men han er tindrende klar på at det dreier seg om et uavhengig kunst- og kulturbygg, ikke om et påbygg på ruinene av akvariet.

I 1993 ble styret i KVE ved formann Gerdelin Bodvin og leder i gallerikomiteén Finn-Henrik Bodvin innkalt til et møte med prosjektkomiteén for Verdens Ende på restauranten Verdens Ende, *«hvor vi forklarte Sverre Fehns modellskisse til galleri og la frem våre ønsker i denne forbindelse. Vi har senere mottatt prosjektkomiteéns rapport m/forslag til Tjøme kommune.»* (Sisert fra KVEs årsrapport for 1993, 28. februar 1994).

Gerdelin Bodvin var tidligere valgt som leder av KVE i 1990. Hun satt i ledelsen til juni 1995 og spilte en hovedrolle under forhandlingene om kjøp av Den gamle Prestegård på Tjøme i 1995. Hva Finn-Henrik Bodvin angår, ble han på det første årsmøte som KVE kunne avholde i eget hus 15. mars 1996, kreert som æresmedlem i KVE.

Kilde: Tore Frost, kåseriet «De første 10 årene, 1987-1997» holdt i Kunstforeningen den 22. oktober 2017.